

[Korsgaard.]

Smag, der gaar i en anden Retning, det skal jeg ikke tale om her. Smag og Behag er nu engang forskellig, men det afgørende for mig er dette, at for Folk, der skriver Bøger, i Særdeleshed naar det er gode Bøger, er det meget svært at faa saa meget ud af det, at de kan leve — bedre er Smagen ikke blevet endnu. Men at det er nyttigt for Nationen, at det gøres, at det er opdragende, er der ikke for mig den allerfjerneste Tvivl om. At sætte ind paa et saadant Punkt for nogle skaldede faa Tusind Kroners Skyld og derved forhindre, at Ting af saa stor aandelig Værdi nyder Fremme — ja, det er saare betegnende for Grundnerven i Retsforbundets Politik.

Kristen Amby: Det var en ejendommeligt materialistisk Opfattelse af Begrebet Kultur, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) her viste os. Altsaa, hvis et Kulturprodukt ikke kan opnaa en Pris og som Følge deraf den, der frembringer det, ikke kan faa det solgt, saa maa vi undvære det! — Ja, mon det ærede Medlem nogen Sinde har tænkt paa, hvad det moderne Samfund er? I gamle Dage, det er rigtigt, da var der Mæcener, der understøttede Forfattere, men mest dog bildende Kunstnere, det var Rigmænd, og de eksisterer ikke mere i synderlig Udstrækning. Det ærede Medlem kan vel heller ikke ønske, at vi skulde have dette Forhold, skønt der var en enkelt Udtalelse i det ærede Medlems sidste Bemærkninger, der fik en til at tro det, nemlig at man jo kunde lave Indsamlinger; hvis nogen privat vilde støtte nogle Kulturfrembringelser, saa dem om det! Forholdet er nu det, at de Femører, de fleste har at undvære, ikke betyder saa forfærdelig meget i den Henseende. Nej, det moderne Samfund har andre Opgaver end de rent materielle, som det ærede Medlem mener det har; det har andre Opgaver end den at være Retsværner, det har ogsaa den positive Opgave at støtte Kulturfrembringelser.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til den højtærede Undervisningsminister, at jeg vil haabe, man ad Aare kan faa afsat et Beløb paa Undervisningsministeriets Budget til Indkøb af moderne Billeder — og her skal man sandelig ikke kun købe efter en bestemt Smag — og lade dem køre rundt i Skolerne, i Landets ganske almindelige Skoler, lade dem hænge der nogen Tid og saa lade dem cirkulere. De Kulturarbejdere, der i Øjeblikket er daarligst stillet, er Malerne; mange af dem lever økonomisk en ren Proletartilværelse, saa man maa beundre,

at de gør det Arbejde, de gør, i Kulturens Tjeneste.

Naturligvis, hvis Staten skal understøtte Kulturfrembringelser, hvad jeg mener den skal, vil den formodentlig ogsaa komme til at understøtte Ting af ulige Værdi, Ting, som nogle kan lide, og som andre ikke kan lide. Derfor har jeg aldrig kunnet forstaa de hede Debatter, der er blevet ført her i Tinget om, hvorvidt den ene Forfatter, som nogle ikke kunde lide, skulde tages med, og en anden ikke — han eller hun var formentlig umoralsk efter de Herrerens Mening. Kultur kan nemlig kun leve, naar Modsætninger faar Lov at brydes. At Staten kun skulde støtte Kulturfrembringelser, naar det var ensidige Frembringelser, vilde være en *contradictio in adjecto*. Nej, den skal nu engang støtte det, der er, selv om det gaar imod de gængse Meninger, og det glæder mig, at det Parti, jeg har den Ære og Lykke at tilhøre, principielt har taget den Stilling.

Men hvis det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) tror, at hans Bemærkninger nu og hans Stilling vil give Genlyd i den danske Befolkning, tror jeg, han tager højlig fejl. Befolkningen er endnu for sund til ikke at forstaa, at dette ført ud i sine Konsekvenser betyder, at Kulturen skulde blive afhængig — og det er Kernen i Sagen — af de Rigmænd, som kunde forventes at ville støtte denne Kunst, de Bøger og de Billeder, de syntes om. I Virkeligheden indeholder det ærede Medlems Synspunkt principielt det, som man i anden Forbindelse har kaldt Kulturbolsjevisme. Staten derimod er i Besiddelse af den Uafhængighed i Dømmekraften, som er en Betingelse for al Kultur. Man kan netop ikke regne med, at hvis Understøttelsen skal foregaa paa anden Vis, vil Uafhængigheden være bevaret, men det vil være Rigmændene, der bliver afgørende, idet de kun støtter de Bøger, den Kultur, de synes om.

Jeg gentager min Henstilling til Ministeren. Jeg mener, det er baade tiltrængt og ønskeligt over for de paagældende Kunstnere, og det er vel nok i højere Grad opdragende for Børn at se Billeder malet i Dag end daarlige Reproduktioner af Billeder malet for 50 Aar siden. Det behøver ikke at være saa forfærdelig store Beløb, der bliver stillet til Raadighed, for at man kunde give Børnene denne Anskuelsesundervisning i Kunst.

Ordføreren (Fr. Andersen): Jeg maa hævde, at det ærede Medlem Hr. Kyed gør Finansudvalgets Formand Uret, naar